ZA

ZO

MA

DI

WO

DO

VR

Zo begon Saïda Maggé vorig jaar bij het *Journaal* ...

‘EEN ONBEKEND VIRUS IN WUHAN’

De afgelopen jaren zit de carrière van Saïda Maggé in een stroomversnelling. Ze was nog maar net bij *Nieuwsuur* of ze ging het *Journaal* presenteren. Toen kwam corona: ‘Als mens vind ik deze periode verschrikkelijk.’

Van jongs af aan droomde Saïda Maggé (33) van een carrière als danseres. “Ik wilde naar de Dansacademie, maar kreeg op mijn veertiende last van mijn knie. De fysiotherapeut zei: ‘Je zult nooit meer een hoog niveau halen.’ Dat was een enorme klap.”

Dus koos je voor de journalistiek?
“Het was geen tweede keus. Op vakantie ontmoette ik een meisje dat journalist wilde worden. Ze hield erg van nieuws en was nieuwsgierig. Ik herkende dat; ik las al jong de krant en keek naar nieuwsprogramma’s. Na de aanslag op de Twin Towers in 2001 wilde ik daar alles over weten. Een goede vriend van mijn ouders werkte bij *NOVA*. Zijn werkkamer lag bezaaid met kranten en soms hoorde ik hem aan de telefoon woordvoerders uithoren. Dat wilde ik ook!”

Je was net binnen bij ‘Nieuwsuur’ of je verhuisde alweer naar het ‘Journaal’.
“Het is ongelofelijk. Ik was net dertig geworden en pas een half jaar weg bij de lokale omroep en werd gevraagd om bij *Nieuwsuur* te solliciteren. Anderhalf jaar later wilde het *Journaal* me. Ik vond het lastig. Ik ben enorm gevoelig en loyaal en voelde een soort plicht tegenover *Nieuwsuur*. Maar ik dacht ook: ik ben gek als ik het niet doe. Qua presenteren is er weinig verschil. Ik ben nooit zenuwachtig, dat komt ook omdat ik me veilig voel. Zodra ik de studio instap weet ik: ook al komen er op het laatste moment nog teksten binnen, het komt goed. Maar tot nu heb ik nog geen *breaking news* meegemaakt.”

Met corona val je toch behoorlijk met je neus in de boter.
“Het is tweeledig. Als nieuwsjunk vind ik het een waanzinnig interessante tijd. In een van mijn eerste uitzendingen bracht ik het nieuws over ‘een onbekend virus in Wuhan’. Het was toen nog onvoorstelbaar dat we een paar maanden later zelf in lockdown zouden zitten. Als mens vind ik deze periode verschrikkelijk. Ik reed na een avonddienst naar huis en passeerde een ambulancetruck met ic-patiënten. Ik raakte enorm geëmotioneerd en dacht: het is echt. Alsof ik mezelf tegen die realiteit had beschermd.”

Welke impact heeft het virus persoonlijk op jou?
“Omdat we fysiek aanwezig moeten zijn op ons werk, zagen we tijden onze vrienden niet. Ook mijn ouders, 60 en 70 jaar oud, en oma heb ik maanden niet gezien. Dat vond ik verschrikkelijk, ik ben een familiemens.” Saïda groeide op in Nijmegen. Haar biologische vader, een Marokkaan, heeft ze nooit gekend. “Ik beschouw mijn Indonesische stiefvader, die al sinds mijn tweede in mijn leven is, als mijn echte vader. Ik draag zijn achternaam. Ik voel me zelf ook Indonesisch. Ik ben opgegroeid met die gezelligheid: lekker eten, een hechte familieband.”

Heb je door die verschillende culturele achtergronden ook als journalist een bredere kijk op zaken?
“Mijn man zegt dat ik daardoor zo’n goede journalist ben. Misschien is dat zo. Maar ik heb er ook van geleerd om onbevooroordeeld naar mensen te luisteren. Ik wil het verhaal van die ander weten. En vertellen. Zoals ook dat van mijn vader. Hij groeide als Timorees jongetje op in een Moluks kamp. Veel Nederlanders weten niets over de Molukkers; zodra het over hen gaat, beginnen ze over de treinkapingen. Ik begrijp dat die acties een enorme impact hadden, maar ik mis vaak het perspectief van de andere kant. Waarom waren die jongeren zo kwaad? Daarover zou ik graag iets maken voor televisie.”

20.00 NPO 1 **JOURNAAL (DAGELIJKS)**

deze week

INFORMATIEF

TEKST: BRAM DE GRAAF, BEELD: ROLAND J. REINDERS

ZA

ZO

MA

DI

WO

DO

VR